

Rizična nosečnost

V zvezi z e-vprašanjem, ki se nanaša na izplačilo solidarnostne pomoči v primeru rizične nosečnosti javne uslužbenke, menimo naslednje:

Za delavce v državnih organih se, glede ugotavljanja pogojev in uveljavljanja pravice do solidarnostne pomoči, uporablja Kolektivna pogodba za negospodarske dejavnosti v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 18/91, 53/92, 34/93, 3/98 in aneksi Uradni list RS, št. 12/94, 59/94, 80/94, 64/95, 37/97, 3/98, 39/99, 99/01 in 73/03, v nadaljevanju : KPNEĐ).

KPNEĐ v 4. točki 40. člena določa, da delavcu, oziroma njegovi družini pripada solidarnostna pomoč v višini povprečne mesečne čiste plače v gospodarstvu Republike Slovenije za pretekle tri mesece, in sicer v naslednjih primerih:

- smrt delavca ali ožjega družinskega člana,
- težja invalidnost,
- **daljša bolezen,**
- elementarne nesreče ali požari.

Solidarnostna pomoč po KPNEĐ je vezana na s kolektivno pogodbo določen dogodek in se izplača z namenom, da delavec lažje premosti težave, ki niso nastale po njegovi volji. Delodajalec je dolžan izplačati delavcu solidarnostno pomoč v primerih, oziroma ob izpolnitvi pogojev, določenih s 4. točko 40. člena KPNEĐ. Ta obveznost obstaja tudi v primeru, če delavec ne vloži posebnega pisnega zahtevka za izplačilo pomoči.

Solidarnostna pomoč po tretji alineji 4. točke 40. člena KPNEĐ (Razlaga kolektivne pogodbe za negospodarske dejavnosti v RS, Uradni list RS, št. 81/2000) pripada delavcu v primeru daljše bolezni, zaradi katere je delavec začasno nezmožen za delo, kar je potrebno v vsakem primeru izkazati s potrdilom pristojnega zdravnika, oziroma zdravniške komisije. **Pri tem te pravice ni mogoče dodatno pogojevati z vrsto bolezni, oziroma poškodbe, zaradi katere je delavec nezmožen za delo, saj gre za izključno strokovno presojo zdravnika.**

Pod daljšo bolezen štejemo bolezen, ki traja tri mesece ali več, ne glede na to, ali je delavec zaradi bolezni tri mesece ali več odsoten z dela ali pa dela po 4 ure dnevno.

Do solidarnostne pomoči po tretji alineji 4. točke 40. člena KPNEĐ – »daljša bolezen« - je delavec upravičen samo enkrat v koledarskem letu.

Menimo, da javni uslužbenki, ki je v skladu s potrdilom o zdravstveno upravičeni odsotnosti odsotna z dela zaradi bolezni, pri čemer se ne spuščamo v vrsto bolezni, ob izpolnjevanju pogojev iz KPNEĐ, **pripada** solidarnostna pomoč.

Težja invalidnost

V zvezi z e-vprašanjem, ki se nanaša na izplačilo solidarnostne pomoči v primeru invalidnosti I. kategorije, vam odgovarjamo naslednje:

KPNEĐ v 4. točki 40. člena določa, da delavcu, oziroma njegovi družini pripada solidarnostna pomoč v višini povprečne mesečne čiste plače v gospodarstvu Republike Slovenije za pretekle tri mesece, in sicer v naslednjih primerih:

- smrt delavca ali ožjega družinskega člana,
- **težja invalidnost,**
- daljša bolezen,
- elementarne nesreče ali požari.

V prvem odstavku 119. člena Zakona o delovnih razmerjih (ZDR - Uradni list RS, št. 42/2002) je določeno, da pogodba o zaposlitvi preneha veljati po samem zakonu, ko je delavcu vročena odločba o ugotovljeni invalidnosti I. kategorije postala pravnomočna. To pomeni, da od takrat delavec ni več v delovnem razmerju pri delodajalcu, le-

ta mu torej ni dolžan izplačati solidarnostne pomoči v primeru invalidnosti I. kategorije (ne sodi v pojem težje invalidnosti, skladno s predpisi o pokojninskem in invalidskem zavarovanju).

Tudi v Navodilu o dodelitvi solidarnostne pomoči Urada za organizacijo in razvoj uprave številka 014-00-239/2003-4 z dne 27.11.2003 je pojasnjen pojem težje invalidnosti, pri čemer se za le-to šteje invalidnost II. ali III. kategorije, ugotovljeno v skladu s predpisi o pokojninskem in invalidskem zavarovanju. Težja invalidnost je ugotovljena invalidnost (z izvidom invalidske komisije) II. in III. kategorije oziroma priznana najmanj 30% telesno okvaro v primeru poškodbe pri delu ali poklicne bolezni ter najmanj 50% telesno okvaro v primeru bolezni ali poškodbe izven dela (sodna praksa).

Delavcu pripada solidarnostna pomoč iz naslova težje invalidnosti samo enkrat in to ob njenem priznanju (Razlaga - Uradni list RS, št. 19/02). Menimo, da mora biti ugotovitev težje invalidnosti prepuščena strokovni instituciji s področja zdravstva, delodajalec pa prizna solidarnostno pomoč ob predložitvi ustreznega potrdila tega organa.

Iz navedenega izhaja, da javnemu uslužbencu, ki ima priznano I. kategorijo invalidnosti (prvi odstavek 119. člena ZDR) in ki ni več v delovnem razmerju pri delodajalcu, v konkretnem primeru ne pripada solidarnostna pomoč, skladno z zgoraj navedenim.